

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

«Jove, aixeca't i sigues testimoni»

Molts joves, nois i noies de les nostres famílies i de les nostres parròquies i comunitats cristianes es disposen a entrar en la recta final del curs i dels exàmens i estan pensant en l'estiu que s'apropa. M'adreço avui especialment a ells però també a tots, encara que no siguem ja precisament joves, almenys pel que fa a l'edat. Perquè per a tots és època de donar comptes per tants dons que hem rebut a la vida.

Vull recordar que l'estiu passat els vaig convocar al pelegrinatge diocesà que

tindrà lloc dels dies 1 al 7 d'agost d'aquest any, i que culminarà amb la Trobada Europea de la Joventut, la PEJ, a Santiago de Compostel·la.

Però, tant als joves com als que ja no ho som, us vull recordar que la vida cristiana és també un pelegrinatge. Sant Pau va començar el seu quan, anant de camí a Damasc per portar cristians a la presó, es va trobar amb el Senyor, que ell no coneixia encara i —després de caure a terra— va escoltar aquestes paraules: «Aixeca't i sigues testimoni del que has vist».

I aquest és el lema precisament del pelegrinatge d'aquest estiu a Santiago. Podem i hem de sentir adreçades a nosaltres també aquestes paraules.

Per a sant Pau començava un pelegrinatge que duraria tota la vida, per a nosaltres, joves i grans, aquestes paraules ens han de ser una empenta en el camí que ja hem començat i que durarà també tota la vida.

Perquè per anar a Santiago cal aixecar-se i emprendre amb ànims el camí. I per a ser cristians hem d'aixecar-nos també i sortir de nosaltres mateixos, de les nostres comoditats, de les nostres mandres, vergonyes, pors, del que ara se'n diu la nostra zona de confort. La vida és camí, pelegrinatge que ens ha de dur fins a l'encontre amb Crist, i, encara que no el veiem, Ell camina amb nosaltres també.

Aixecar-se és deixar els destorbs que ens fan difícil caminar, els lligams que ens impedeixen avançar, deixar-los enrere per poder anar cada dia més lleugers, lliures, sense pesos que ens ho impedeixin. Això és el que hem de deixar com a passat.

El present és aixecar-se cada dia i caminar, i cada dia pot ser nou perquè el podem fer nou nosaltres.

En el futur ens trobarem un dia amb el Senyor i el veurem, però no nosaltres sols, sinó amb tots els germans, amb aquells que coneixem i estimem i aquells que no coneixem.

I com a sant Pau, a nosaltres ens diu també el Senyor: «sigues testimoni». La nostra vida, la nostra fe, la nostra actuació és el testimoni que farà brillar la llum enmig del món.

ENTREVISTA

El llegat d'un gran monjo

JORDI MANENT I TOMÀS

El propassat 24 d'abril va morir el P. Josep Massot i Muntaner. Tenia 80 anys i en feia 57 que era monjo, i més de 50 que era el director de les Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Com assegura el filòleg i historiador Jordi Manent, deixa un gran buit perquè «era un referent en moltes facetes: com a monjo, editor, historiador»; ell ara se sent «orfe, intel·lectualment parlant: era un historiador complet —un totterreny—, perquè estudiava moltes disciplines i temàtiques: Guerra Civil, Església, llengua, literatura, música». Jordi Manent ha coordinat l'obra *El monjo, l'historiador i l'editor. Homenatge a Josep Massot i Muntaner* (PAMSA), una miscel·lània que tracta totes les facetes de l'homenatjat.

La miscel·lània va ser un dels darrers «regals» que va rebre. Va ser difícil la tria de col·laboradors?

A la miscel·lània hi participen fins a 60 persones, i jo coneixia gran part de les amistats més properes del P. Massot. En aquest sentit, no va ser difícil triar les primeres 30 o 40 persones, però després, quan vaig arribar a la seixantena, vaig haver de parar perquè per motius d'extensió no hi podia cabre tothom.

Què destacaries del P. Massot monjo?

Doncs que va ser coherent a l'hora de viure la fe que professava: era una persona que procurava complir amb els valors de l'Evangelí, com ara la generositat, l'altruisme, l'amistat, l'obertura i tants d'altres. A més, es va preocupar d'estudiar i de divulgar la Bíblia en català, així com la història de l'Església de Catalunya i de les Balears i, no cal dir-ho, la història de Montserrat entre moltes altres qüestions.

Quina petjada t'ha deixat a tu, personalment?

La d'una amistat personal forjada durant molts anys (des que jo era petit), la d'un mestre sense ell voler-ho i la d'un referent ètic coherent amb una sèrie de valors. Per a mi també ha estat un referent com a editor i com un historiador rigorós i minuciós.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Cap a on, seguint Jesús?

Un grup d'amics, nois i noies, entorn dels divuit-vint anys, que es coneixen des que eren infants, es troben periòdicament per compartir el seu moment d'estudis, treball, vida social... també la vida espiritual ja que alguns d'ells pertanyen a grups de fe.

Avui parlen de les vacances que s'apropen, dels projectes que tenen. Tres o quatre tenen clar que primer faran de monitors en colònies dels centres d'esplai parroquials en els quals col·laboren. Dos més aniran amb els nens i nenes dels agrupaments escoltes a què pertanyen. Dos pensen que s'hauran de dedicar a estudiar perquè preveuen que les assignatures que els hi quedaran pendents així ho reclamaran. Dos més pensen anar de viatge amb els pares... Un d'ells els exposa que s'està plantejant, entre les activitats per a aquest estiu, fer sis dies d'exercicis espirituals. Una amiga li ha parlat d'aquesta possibilitat i ho està considerant seriosament. Les preguntes dels amics sorgeixen d'immediat: Què són? En què consisteix? Ho faries a l'estiu? Encara hi ha gent que ho fa? T'ho has pensat bé? Qui ho organitza? És veritat que és una experiència en silenci?

Que et penses fer capellà?... I moltes preguntes més.

Escollat l'allau de preguntes, el noi els respon, explicant-los els motius dels quals ha decidit fer exercicis espirituals. Ho expressa així: «Soc a mitja carrera, entraré aviat a la recita final. Tinc moltes preguntes al cap sobre la vida i el meu futur. Penso que m'he d'aturar per rellegir-ne alguns aspectes, redreçar alguns desencerts i veure com he d'enfocar les grans decisions a prendre. Vull fer-ho seguint el mètode de sant Ignasi, amb el mestratge del que Jesús deia i feia, recollit en els evangelis. Penso, també, que serà una bona ocasió per recuperar una pregària més activa i freqüent. M'he deixat una mica en aquest aspecte i voldria recuperar-ho. Ara m'inclino per fer-los en sis dies seguits. M'he assabentat, però, que també es poden fer en la vida quotidiana durant uns mesos. Ho acabaré de pensar». «Oh Déu, ets el meu Déu, / a l'alba et cerco. / Tot jo tinc set de tu, / per tu es desviu el meu cor / en terra eixuta, assedegada, sense aigua» (Sl 63,2).

Va fer els exercicis d'una setmana. Una noia del grup s'hi va afegir. Un altre noi va seguir els de la vida ordinària.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Aquí estoy, Señor, para hacer tu Voluntad

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

El 10 de octubre, el papa Francisco iniciò el Sínodo de los Obispos sobre la Sinodalidad, una oportunidad para que todo el pueblo de Dios se ponga a la escucha para conocer la «voluntad de Dios». Celebramos hoy los trabajos realizados en la fase diocesana, la primera de las tres del itinerario sinodal. En las siguientes fases, la continental y la universal, que culminarán con la asamblea de los obispos en octubre de 2023, no nos separamos del itinerario diocesano. Hoy, ayer y mañana, caminando unidos, conducidos por el Espíritu, junto con Jesucristo: Camino, Verdad y Vida, repetimos: «Aquí estoy, Señor, para hacer tu Voluntad» (cfr. Jn 14,6; Hb 10,7,9).

El tema de este proceso: «Por una Iglesia sinodal: comunión, participa-

ción, misión», nos hace mirar una vez más a María, nuestra Madre. Ella, conducida por la bondad del Espíritu Santo, respondió al anuncio del ángel: «Hágase en mí según tu palabra» (Lc 1,38).

María es bienaventurada porque escucha la Palabra de Dios y la cumple (cfr. Lc 8,21). Ella, mujer orante, sirve, es cercana, es familia, es madre; con la fuerza y sensibilidad femenina es generosa en el reconocer la necesidad y en el actuar.

Que María, nuestra Señora de la Alegría, nos consiga el silencio y la humildad necesarios para la escucha de la voz de Dios, la escucha mutua; para oír la voz del Espíritu en las diversas circunstancias de la vida y actuar unidos.

Lectures de la missa diària i santoral

30. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.)

[Ac 19,1-8 / Sl 67 / Jn 16,29-33]. Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-leonès, patró d'institucions diverses. Santa Joana d'Arc, vg., patrona de França; santa Emília, mare de sants (Basilí el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sebaste, bisbes, i Macrina). Beat Pere Tarrés i Claret (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prevere de la diòcesi de Barcelona; beata Baptista de Varano, vg.

31. □ Dimarts [So 3,14-18 (o bé: Rm 12,9-16a) / Sl: Is 12 / Lc 1,39-56].

Visitació de la Mare de Déu. Santa Peronella (Petronila), vg.; sant Pascual, diaca.

1. ■ Dimecres [Ac 20,28-38 / Sl 67 / Jn 17,11b-19]. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic. Sant Ignasi (Íñigo), abat castellà; sant Flor.

2. □ Dijous [Ac 22,30; 23,6-11 / Sl 15 / Jn 17,20-26].

Sant Marcel·lí i sant Pere, mrs. romans (s. IV). Sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs. venerats a Girona. Sant Eugeni I, papa (654-657); sants Potí, Blandina i companys, mrs. a Lió.

3. ■ Divendres [Ac 25,13-21 / Sl 102 / Jn 21,15-19].

Sant Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887). Sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova; sant Justí, mr. a Burgos; santa Oliva, vg.; sant Joan Grande, rel. Hospitalari; santa Clotilde, reina francesa.

4. □ Dissabte [Ac 28,16-20.30-31 / Sl 10 / Jn 21,20-25].

Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Francesc Caracciolo, prev. fund. Caracciolins (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i nora, segons la Bíblia.

5. ■ † Diumenge vinent (lit. hores: 2a setm.)

[Ac 2,1-11 / Sl 103 / 1Co 12,3b-7.12-13 / Jn 20,19-23].

Diumenge de Pentecosta. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Àlemanya i venerat a Fulda. Sant Sanç (Sancho), noi mr. a Còrdova; santa Zenaida, vg.

Intencions del Sant Pare per al mes de juny

Preguem per les famílies cristianes de tot el món, perquè, amb gestos concrets, visquin la gratuïtat de l'amor i la santedat en la vida quotidiana.

L'ASCENSIÓ DEL SENYOR

Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu.

Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant». Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, ¿es ara que restablireu la reialesa d'Israel? Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra».

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, ¿per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel».

Salm responsorial (46)

R. Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, el terrible, / rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el feu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

✦ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 24,46-53)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Així ho diuen les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis. Ara, jo us enviaré el do que el pare ha promès, i vindrà sobre vosaltres; no us mogueu de la ciutat fins que haureu estat revestits del poder que us vindrà de dalt». Després se'ls endugué fora, fins a prop de Bet-Hània, alçà les mans i els beneí. Mentre els beneïa, s'allunyà d'ells portat amunt cap al cel; ells es prosternaren adorant-lo. Després, plens d'una alegria immensa, se'n tornaren a Jerusalem. I contínuament eren al temple donant gràcies a Déu.

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios.

Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino: «guardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?». Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaria y "hasta el confín de la tierra"».

Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban fijos al cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y llevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo».

Salmo responsorial (46)

R. Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.

Pueblos todos, batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor altísimo es terrible, / emperador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas; / tocad para Dios, tocad; / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo; / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos: El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder a favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no solo en este mundo, sino en el futuro.

Y «todo lo puso bajo sus pies», y lo dio a la Iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

✦ Conclusión del santo Evangelio según san Lucas (Lc 24,46-53)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Así está escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día y en su nombre se proclamará la conversión para el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto. Mirad, yo voy a enviar sobre vosotros la promesa de mi Padre; vosotros, por vuestra parte, quedaos en la ciudad hasta que os revistáis de la fuerza que viene de lo alto». Y los sacó hasta cerca de Betania y, levantando sus manos, los bendijo. Y mientras los bendecía, se separó de ellos, y fue llevado hacia el cielo. Ellos se postraron ante él y se volvieron a Jerusalén con gran alegría; y estaban siempre en el templo bendiciendo a Dios.

COMENTARI

Mentre els beneïa fou endut al cel

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Som al final de l'Evangeli segons sant Lluc. Al capítol 24, l'evangelista ens reporta el relat de la tomba buida amb l'anunci de la resurrecció per part dels dos homes, així com també l'aparició del Ressuscitat dels dos caminants a Emmaús primer, i al grup dels Onze i els seus companys a Jerusalem, després. És en el si d'aquesta darrera aparició als Onze i als seus companys que Jesús dona les instruccions que trobem en aquest passatge que llegim avui.

Primer de tot, trobem una referència a les Escripures. Camí d'Emmaús havia obert el ulls als dos caminants perquè comprenguessin les Escripures; ara també explica als seus el contingut nuclear de les Escripures: 1) que el Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia; 2) que calia predicar en nom d'ell la conversió i el perdó dels pecats. Ambdós nuclis resumeixen també tot l'Evangeli de Lluc; mentre la passió i la resurrecció concentren tota l'existència de Jesucrist, l'anunci de la conversió i del perdó dels pecats concentren el seu missatge, desenvolupat al llarg de la narració evangèlica. Els deixebles, i també nosaltres, en som testimonis de tot això.

En segon lloc trobem una nova promesa del do de l'Esperit Sant, el poder que vindrà del cel, el do del Pare. Es fa segona referència, després de la que comentàvem la setmana passada; i és que la tercera part de la Pasqua apunta tota ella cap a la Pentecosta.

Al final de tot, ja fora de la ciutat de Jerusalem, Jesús s'acomia dels seus deixebles tot beneint-los amb les mans esteses, el signe jueu de la benedicció que la nostra litúrgia ha recuperat en les solemnitats. L'Evangeli segons sant Lluc comença al temple, quan el sacerdot Zacaries, que ha rebut l'anunci del naixement de Joan, en sortir del santuari no pot beneir el poble perquè ha quedat mut. A la fi del relat evangèlic, és Jesús qui beneïx els seus deixebles mentre surt d'aquest món, endut cap a la glòria de Déu.

I esclata l'alegria. La partença de Jesús no els omple de tristor sinó d'una alegria immensa, que els mou a anar al temple —on havia començat l'Evangeli— per donar gràcies a Déu.

Jesús ens ha deixat quatre signes de la seva presència entre nosaltres: les Escripures, l'Esperit Sant, la seva benedicció, i una alegria immensa que es perllonga més enllà de la Pasqua.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 29, a les 12 h. Confirmacions a la Parròquia de Sant Antoni de Pàdua de Sabadell. / **A les 19 h.** baptismes i confirmacions a la Parròquia de Santa Maria de Rubí.

Dilluns 30, a les 11 h. Trobada de formació de preveres joves al Bisbat.

Dimarts 31, a les 17.30 h. Confirmacions d'alumnes de l'Escola Europa de Sant Cugat del Vallès, a la Catedral.

Dimecres 1 de juny, a les 11 h. Reunió amb els delegats episcopals, al Bisbat.

Divendres 3, a les 20 h. Confirmacions a la Parròquia de Sant Pere d'Octavià a Sant Cugat del Vallès.

Dissabte 4, a les 19 h. Confirmacions de la Parròquia de Sant Cebrià a l'Església de l'Assumpció de Valldoreix.

Diumenge 5, a les 10 h. Missa a la festa del Rocío de Catalunya a Can Petit (Terrassa). / **A les 20 h.** Missa en la Jornada de l'Apostolat Seglar a la Catedral.

Notícies

El Sr. Bisbe es reuneix amb els preveres i diaques dels arxiprestats. Mons. Salvador Cristau ha començat la vi-

Arxiprestat de Montbui-Puiggraciós

Arxiprestat de Granollers

Arxiprestat de Terrassa

sita als preveres i diaques en les reunions d'arxiprestat. El 10 de maig va fer-ho amb l'arxiprestat de Montbui-Puiggraciós a la Parròquia de Sant Genís de l'Ametlla del Vallès; el dia 13 amb els de Granollers, a la Parròquia de Sant Esteve; i el dia 16 amb els de Terrassa a la Parròquia de la Santa Creu.

3a Trobada diocesana d'adolescents. El divendres 6 de maig, al vespre, tingué lloc la 3a Trobada diocesana d'adolescents a la Parròquia de Sant Sadurní de Montornès del Vallès,

amb el lema «Sigues valent, el món t'espera!».

Romiatge de malalts a la Salut. El dissabte 14 de maig tingué lloc el Romiatge de malalts al Santuari de la Mare de Déu de la Salut, a Sabadell. El Sr. Bisbe celebrà la missa i beneí els malalts amb el Santíssim Sagrament. Seguí la veneració de la Mare de Déu, el dinar de germanor i una vetllada de sobretaula.

Un llibre sobre Mn. Josep Cardús. El divendres 20 de maig es va presentar en el Centre cultural de Marata el llibre *Mossèn Josep Cardús. La comunitat com a vocació*, que recull la trajectòria d'aquest prevere que serví les comunitats parroquials de Mara-

ta i Corró d'Amunt. Hi assistiren persones vinculades a les parròquies i Mn. Josep Monfort, Vicari episcopal, Mn. Josep Baena, rector de Marata, i el P. Rodolf Puigdollers Sch P, arxipreste.

En la pau de Crist. Mn. Joan Artur Boardman Iranzo, rector de Sant Esteve de Castellar del Vallès i de Sant Feliu del Racó, morí a Sabadell el dia 20 de maig als 59 anys d'edat i 18 de sacerdoti. Mons. Cristau presidí les exèquies a Castellar el dia 21 de maig. Mn. Joan Artur rebé sepultura a Sant Feliu del Racó.

Nomenament

Mn. Josep M. Cot del Valle ha estat nomenat Administrador parroquial de Sant Esteve de Castellar i Sant Feliu del Racó.

Agenda

Pentecosta: Dia de l'Acció Catòlica i de l'Apostolat Seglar. Diumenge 5 de juny, a les 20 h, el Sr. Bisbe presidirà la Missa a la Catedral amb motiu d'aquesta jornada en la que participaran responsables de moviments i associacions. El lema d'enguany és «Continuem construint junts. L'Esperit Sant ens necessita».

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

«Joven, levántate y sé testigo»

Muchos jóvenes, chicos y chicas de nuestras familias y de nuestras parroquias y comunidades cristianas se disponen a entrar en la recta final del curso y de los exámenes y están pensando ya en el verano que se avecina.

Me dirijo hoy especialmente a ellos pero también a todos, aunque no seamos precisamente jóvenes, al menos en lo que respecta a la edad. Porque para todos es época de dar cuentas por tantos dones que hemos recibido en la vida.

Quiero recordar que el pasado verano les convoqué a la peregrinación diocesana que tendrá lu-

gar de los días 1 al 7 de agosto de este año y que culminará con el Encuentro Europeo de la Juventud, la PEJ, en Santiago de Compostela.

Pero, tanto a los jóvenes como a los que ya no lo somos, quiero recordarles que la vida cristiana es también una peregrinación. San Pablo comenzó la suya cuando, yendo de camino a Damasco para llevar cristianos a la cárcel, se encontró con el Señor, que él no conocía todavía y —después de caer al suelo— escuchó estas palabras: «Levántate y sé testigo de lo que has visto». Y ese es el lema precisamente de la peregrinación de este verano a Santiago. Podemos y de-

bemos sentir dirigidas a nosotros también estas palabras.

Para san Pablo empezaba una peregrinación que duraría toda la vida, para nosotros, jóvenes y mayores, estas palabras deben ser un empuje en el camino que ya hemos empezado y que durará también toda la vida. Porque para ir a Santiago hay que levantarse y emprender con ánimos el camino. Y para ser cristianos debemos levantarnos también y salir de nosotros mismos, de nuestras comodidades, de nuestras perezas, vergüenzas, miedos, de lo que ahora se llama nuestra zona de confort. La vida es camino, peregrinación que debe

llevarnos hasta el encuentro con Cristo, y aunque no lo vemos Él, camina con nosotros también.

Levantarse es dejar los estorbos que nos hacen difícil caminar, los lazos que nos impiden avanzar, dejarlos atrás para poder ir cada día más ligeros, libres, sin pesos que nos lo impidan. Esto es lo que debemos dejar como pasado.

El presente es levantarse cada día y caminar, y cada día puede ser nuevo porque podemos hacerlo nuevo nosotros.

En el futuro nos encontraremos un día con el Señor y lo veremos cara a cara, pero no nosotros solos, sino con todos los hermanos, con aquellos que conocemos y amamos y aquellos que no conocemos.

Y como a san Pablo, a nosotros nos dice también el Señor «sé testigo». Nuestra vida, nuestra fe, nuestra actuación es el testimonio que hará brillar la luz en medio del mundo.

BISBAT D TERRASSA SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

